

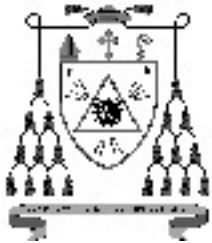
S:t Alban på sidoaltaret i kyrkan i All Saints Pastoral Centre, London Colney

S:t Alban vår kyrkas skyddshelgon

St. Alban var en romare som levde i Britannien och som, trots att han var "hedning" gömde en kristen präst undan de romerska soldater som ville döda honom för att han vägrade tillbe deras gudar. När sedan soldaterna fick tips om att Alban gömde prästen i sitt hem och kom dit, bytte Alban kläder med prästen så att denne hann fly och försvinna. Alban drogs inför rätta och man krävde att han skulle offra till de romerska gudarna både för sin egen del och för prästens, vilket han vägrade. Prästens brinnande tro hade övertygad honom om att det var kristendomen som var den sanna tron, svarade han. Efter att ha blivit grymt torterad utan att ändra sig, dömdes Alban till döden. När han fördes till avrättningsplatsen hade folk strömmat till från alla håll, trots att man inte hade offentliggjort domen, och när de kom ned till floden (över vilken Alban skulle föras i båt) vek vattnet undan så att han och hans fängvaktare kunde gå över torrskodda. På andra sidan stod skarprättaren och väntade, men då han fick syn på hur vattnet delade sig slängde han ifrån sig svärdet och sa att han vägrade avrätta Alban - då fick de hellre avrätta honom också, sida vid sida med Alban. Flera andra som tillfrågades vägrade ta i svärdet. Alban stod lugnt och väntade tills de hade fått tag i någon som kunde tänka sig att avrätta honom, och då de frågade honom om han hade några sista ord vände han ansiktet mot himlen och bad Gud om lite vatten eftersom han var törstig. I samma ögonblick sprang en källa upp vid hans fötter - och den finns fortfarande kvar på den plats han stod, och många människor som druckit vattnet sägs ha blivit helande. Alban halshöggs, men samtidigt som hans huvud föll till marken föll också avrättarens ögon och han blev blind.

Det är en gripande och mycket intressant historia, tycker jag. Vet du varför just St. Alban valts till vår kyrkas skyddshelgon? Jag tänker att det kanske beror på att han stod upp för en annan mans rätt till sin tro...

Syster Carina

Biskopens spalt

Vi har nu lämnat sommaren bakom oss och en hel del har timat sedan förra numret av Communio, bl. a. biskop Johannes besök i Sverige och den Allmänna Episkopala Synoden (GES12) utanför London där också bl. a. den Intenationella Prästsynoden samlades.

Bland de viktigaste besluten vid GES var det om Sacred Offices för kvinnor vilken är en parallell till Minor Orders för män. Besvikelsen att motionen från Sverige - att det skulle tillsättas en kommitté för att förbereda för Minor och Major Order skulle öppnas för kvinnor - inte antogs försvann, då jag förstod vilken betydelse beslutet om Sacred Offices dock var - biskopar kom fram till mig och tackade oss i Sverige för att vi lagt grunden genom Mariaorden, hur de vid kyrkokongressen närvarande kvinnorna tog emot beslutet. Jag tror att detta kan vara början till något nytt. Hur Sacred Offices kommer att utvecklas i framtiden beror mer på dess medlemmar än på kyrkans biskopar. Synoden beslutade också att de som fått sina vigningar i Mariaorden också har motsvarande vigningar i Sacred Offices. Mer om GES kan du läsa om på annan plats i tidningen.

Från pingst till straxt före midsommar gästades vår provins av kyrkans förre presiderande biskop Johannes van Alphen med hustru. De deltog först i pingsthelgens samling i Norrköping, därefter var de under några dagar gäst hos S:t Mikael's församling. Via mitt hem reste de sedan vidare för några dagars besök på västkusten och S:t Gabriels församling. Några bilder från hans besök hittar du på annan plats i tidningen.

Utgivningen av det här numret av tidningen kommer några veckor sent. Detta har vi gjort för att få med reportage från Samfundet LKK:s årsmöte och från Jubileumdagarna i samband med Mikaelihelgen. Det hade blivit för lång tid till nr 4 att rapportera om dessa.

Pax et Bonum

Sten-Bertil

OFFICIELLT

Mariaorden:

Genom omröstning bland medlemmarna i Mariaorden har Carina Carlström valts till ordens föreståndarinna.

LKK
75 ÅR
I SVERIGE

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Sammandrag ur verksamhetsberättelsen för tiden 1 juli 1999 - 30 juni 2000

Styrelsen

Styrelsen för Samfundet Liberala Katolska kyrkan i Sverige har under verksamhetsåret bestått av följande ordinarie ledamöter:

Irene Edén (ordförande)

Göran Werin (sekreterare)

Lars Lundqvist (kassör t.o.m. 20 nov.)

Helena Hagström (kassör fr.o.m. extra årsmöte 20 nov.)

Marianne A Söderström, och Rose-Marie Johansson .

Suppleanter: Sylvi Strömsten, Tonia Carlsson, Gunnar Johnson och Nappe Holmström Björnus.

Protokollförda sammanträden

Styrelsen har under verksamhetsåret haft fem protokollförda sammanträden, dessutom konstituerande sammanträde och öppet sammanträde i samband med extra Årsmöte den 20 nov. 1999.

Samlingar

Jubileumssamling, LKK 75 år i Sverige, hölls i Norrköping, S:t Franciskusförsamlingens lokaler, den 10 -12 juni 2000. Biskop Johannes van Alphen celebrerade pingstdagens mässa. Annandag pingst hölls LKK-mässa i Capella Ecumenica, med biskop Sten-Bertil Jakobson som celebrant. Såväl sommaren 1999 som sommaren 2000 deltog medlemmar från Sverige i sommarsamlingar, anordnade av LKK i Danmark.

Sommaren 1999 inbjöds till LKK-reatrit under några dagar i S:t Uriel, under Evert Sundiens ledning. Inbjudan till S:t Uriel har gällt också sommaren 2000.

Under sommaren 2000 hölls Liberala Katolska Kyrkans Kongress (LCCC) i All Pastoral Centre, London Colny, Hertfordshire. Inbjudan har utgått till biskopar, klersier och övriga LKK-medlemmar.

Ordinarie årsmöte

Ordinarie årsmöte hölls den 2 oktober 1998 i Domkyrkan, Flottbrovägen 5, Stockholm. Beslut och val, liksom den ekonomiska ställningen redovisas i protokoll från årsmötet.

Extra årsmöte

Då den av årsmötet valde kassören ej kunnat påbörja sitt arbete, av häsofskäl, hölls ett extra årsmöte den 20 november 1999. Val av ny kassör på 2 år var det enda ärendet på detta möte.

LKK-registret

I registret finns 397 kyrkomedlemmar och 156 övriga församlingsmedlemmar. Dessutom har 282 personer på olika sätt varit betjänade av eller intresserade av kyrkan.

Samfundet styrelse

Under årsmötet 00-09-30 fick styrelsen följande sammansättning:

Ordförande (nyval):	Marianne Andersson-Söderström Hörngatan 16 A, 602 34 Norrköping, tel. 011-161081
Sekreterare (omval)	Göran Werin Trozelligatan 22, 602 35 Norrköping, tel. 011-169583
Kassör (vald 1999)	Helena Hagström Klippan 1191, 760 10 Bergshamra, tel. 0176-263603
Ledamot (nyval)	Nappe Holmström Björnius Furustigen 3, 133 34 Saltsjöbaden, tel. 08-7172699
Ledamot (omval)	Rose-Marie Johansson Täljstensvägen 11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191
Suppleant (nyval)	Irène Edén Välljärngatan 52, 724 73 Västerås, tel. 021-300231
Suppleant (omval)	Gunnar Jonsson Peders väg 23, 791 52 Falun, tel. 023-14231
Suppleant (nyval)	Bernhard Moberg Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, tel. 08-652665
Revisor (vald 1999)	Folke Larsson Fyrskedpsv. 112, 121 54 Johanneshov, tel. 08-6493755
Revisor (nyval)	Berit Litsfeldt Lindvallsplan 8, 117 36 Stockholm, tel. 08-6685394
Revisorsuppl (nyval)	Bengt Hellberg Liljeörnsgratan 33, 165 53 Hässelby, tel. 08-897733

Vid årsmötet avgick Irène Edén efter att sedan 1977 som Samfundets ordförande utfört ett mycket uppskattat arbete.

Sacred Offices

GES12 antog förslaget om Sacred Offices för kvinnor. Förslaget kommer från Australien och framlades biskop Ian.

Förslaget innebär ett stort steg för kyrkan internationellt sett men inte så mycket för Sveriges del eftersom vi sedan GES11 haft Mariaorden. Men jag tror trots allt att detta kan bli en början till något nytt i kyrkan.

Sacred Offices innehåller graderna klerk, dörrväktare, lektor, exorsist och acolyt precis som i Minor Orders. Till dessa kommer en högre grad som är diakonissans.

Vi kan se likheterna med Mariaorden. Ordalydelsen vid vigningarna är mycket lika de vi använder inom Mariaorden, själva vagningsorden är desamma.

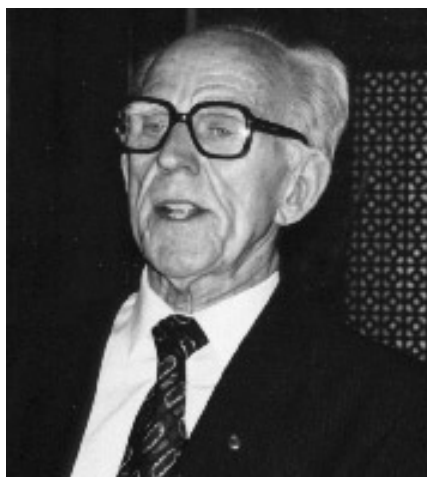
Synoden beslutade därför att de som redan har grader i Mariaorden automatiskt har motsvarande grad i Sacred Offices.

Vid GES12 förelåg endast ritualen för klerk varför synoden utsåg en kommitté som skall färdigställa de övriga. Under tiden får vi i Sverige fortsätta att använda ritualerna för Mariaorden för att successivt övergå till de för Sacred Orders. Färg på dräkt eller Cassock har fastställts till klassiskt mariablått.

Vad som i framtiden kommer att hända med Mariaorden beror på dess medlemmar. Kanske kan det utvecklas till att bli ett internationellt nätverk för dem som har någon grad inom Sacred Orders.

Jubileum i dagarna tre

Kyrkans 75-års jubileum som firades under Mikaelihelgen inleddes redan på fredagskvällen med ett föredrag av Evert Sundien om kyrkans läkegudstjänst. Efter föredraget officierade Evert läkegudstjänsten med assistans av biskop Sten-Bertil. Kvällen avslutades med gemenskap vid kaffebordet.

Willy Jonasson i berättartagen

Lördagen inleddes med mässa i lång form (normal form i många andra länder) Evert celebrerade och Biskop Sten-Bertil pontifikerade.

Därpå följde kyrkkaffe och kl 14 Samfundet LKK:s årsmöte varefter gemensam middag intogs.

Kl. 18 fick vi lyssna till Willy Jonasson som kåserade om hur han fann LKK och om sina 35 år i kyrkan (något av det han berättade kan du läsa i förra numret av Communio). En timme senare var ämnet "Andligheten i konsten" diaboliserat av Nicolaus Roerich verk vilka visades av Pertti Spetz till meditativ musik. Båda programpunkterna var mycket uppskattade.

Kvällen avslutades traditionsenligt med Välsignelseandakt med biskop Sten-Bertil som celebrant assisterad av fr Evert och sr Carina.

Söndagens diakonmässa celebrerades av bp Sten-Bertil assisterad av fr Evert och fr Bernhard som diakon respektive subdiakon. Gudstjänsten inleddes med en åminnelse av kyrkobyggnadens konsekration för 30 år sedan. Bp Sten-Bertil predikade om änglavärlden med betoning på ärkeänglarna och vårt samarbete med dessa andliga väsen som står så nära Gud. Jubileumsfirandet avslutades med kyrkkaffe.

Den 12:e Allmänna Episkopala Synoden

Den 12:e Allmänna Episkopala Synoden (GES12), den Internationella Klerikala Synoden (ICS) och kyrkokongress samt sommaskola för lekmän avhölls mellan den 11 och 23 juli vid All Saints Pastoral Centre i London Colney.

Centret drivs av den romerskkatolska kyrkan och vi hade deras underbart vackra kyrka till vårt förfogande för dagliga mässor och kvällsgudstjänster. Biskop Sten-Bertil tillsammans med 21 biskopar deltog i GE12. Evert Sundien deltog i ICS och de andra aktiviteterna som pågick parallellt med GES12.

Biskoparna hade ett digert program med en agenda innehållande 90 motioner samt några vid synoden väckta förslag. Trots det gavs det tid att tillsammans med deltagarna i ICS och kyrkokongressen att göra en utflykt till det närbelägna S:t Albans Cathedral för att med bl. a. dess tillstånd att lägga blommor vid S:t Albans gravplats vilken är belägen i ett kapell inne i katedralen.

Kyrkan i All Saints Pastoral Centre med dess vackra altare och sidoaltaren för Maria och S:t Alban

T. v.
Biskoparna samlade för fotografering på innegården i All Saints Pastoral Centre.

Nedan
Fr Evert på Heatrow med sitt och biskopens bagage

Bland de viktigaste motonerna kan nämnas:

Sacred Offices för kvinnor (se särskild artikel)

Principförklaring med kort Lärosammanfattning har omarbetats så att principförklaringen är mer lättläst och logiskt uppbyggd medan lärosammanfattningen i stort endast fick några språkliga förändringar.

Ceremonin vid husvälsignelse ändades och en del andra smärre liturgiska förändringar antogs.

Följande paragrafer i kyrkans konstitution fick förändringar eller tillägg: para 12, 27 och 34.

Följande Canons fick smärre förändringar: nr 1, 7, 8, 13, 17, 20, 39, 65.

Förslag från Sveirge som antogs var den att det får finnas en konsekreerad opal på mariaaltaret samt motionen tillsammans med Danmark angående en särskild dag för "Sofia" som numera firas den 17 september.

+Sten-Bertil

Hjärtats förnyelse

Predikan av syster Marianne hållen i Norrköping den 14 september i år.

Jag kan inte hjälpa men jag vill återkomma till söndagen vi firade för några veckor sedan nämligen Marie Himmelsfärd. Altartavlan som finns på Capella föreställer nämligen Marie Himmelsfärd, har man kommit på. När ni nästa gång kommer till Capella titta då lite extra, det saknas en "figur" i mitten. Den personen har man förut sagt vara Jesus, men man har på senare tid kommit på att det nog ska vara Maria. Att man har trott det vara Jesus Kristus kan bero på att det förut var lite tabu att tala om Maria och att man reagerade på oss som ofta uppmärksammar Jesu moder. Men som vi ofta talat om, betyder just den gudomliga moderskapsaspekten mycket för oss, som vill följa detta enda bud som Herre gav oss, att vi skulle älska varandra. Den verkliga sanna kärleken gör ingen åtskillnad och just moderskärleken, som Maria symboliserar, är den rena, den starka kärleken, som inte gör några förbehåll - den kärlek, som har sitt upphov i Gud och som vi i vår ofullkomlighet eftersträvar att bli kanaler för.

I evangelietexten för Maria Himmelsfärd handlar det om Magnificat, den hymn som tillskrivs Maria. - Min själ prisar storligen Herren. Och visst prisas Herren i varje kyrka och församling just i denna stund. Men anda förhåller det sig väl på det sättet, att de som kallar sig kristna ofta har skuld till avkristningen i dagens samhälle, där de flesta är helt likgiltiga för den kristna förkunnelsen och många t o m fientligt inställda till den.

Det beror enligt min mening på det sätt som evangeliet efterlevs, vilket snarare döljer än framhäver Guds och religionens mening och budskap. Detta att vara kristen har i många fall grundligt missförstått. Varje kyrka och samfund tror sig ha monopol på Kristus och dom som inte helt kan instämma i de människogjorda dogmer och trossatser man ställer upp, betraktar man med misstro och betecknar som inte fullvärdiga kristna.

En sådan ordkristendom gör att många sk kristna kan vara till hinder i stället för till hjälp för dem som söker Gud.

Som kontrast kan vi betrakta Maria. Hon ärade Gud genom sitt liv, innan hon lovprisade Honom med sina ord.

Vi kan föreställa oss henne under resan till Elisabeth, i trängseln med andra resande i karavanen och dock ensam med sin hemlighet. Ensam med Ordet, som blivit kött och som levde i henne, medan hon vandrade upp för Judéens berg. Just genom denna Kristi närvaro inom sig, lovprisade hon Gud med hela sitt väsen.

Men hon talade inte med någon om allt det som uppfyllde hennes hjärta, hon skröt inte med att vara utvald, utan hon handlade i enlighet med detta. Tyvärr är det väl ofta så med oss kristna att vi gärna använder fromma ord och framhäver vår egen förträfflighet, i stället för att handla i enlighet med dessa ord. I Marias fall var det först när Elisabeth anade hennes hemlighet, genom Marias osjälviska sätt att vara och hjälpa, som Maria berättade hur uppfylld hon var av Gud och uttalade sitt Magnificat.

Detta är Marias budskap till oss. Hennes liv var den fullkomliga troheten mot Gud, - vittnesbördet om Gud - på samma sätt som vårt skyddshelgon S:t Clara i sitt liv visade den fullkomliga troheten mot sin Herre, inte så mycket i ord som i handling.

Detta måste stimulera oss att göra också våra liv, åtminstone i någon mån likadana. Också till oss har Gud talat, och vi har blivit delaktiga i Hans liv genom den heliga nattvarden. Kristus Lever i oss och kan verka genom oss, om vi bara låter honom göra det och blir kanaler

för hans utsägliga kärlek - Andas i oss o Guds ande - i din styrka kan vi göra allt.

Enligt vår kyrkas uppfattning har varje människa denna Kristusprincip inom sig, detta gudomliga frö, som kan fås att växa och utvecklas till något fint och värdefullt. Vi vill att detta frö ska få växa och utvecklas i frihet. Denna frihet vill vi ge våra medlemmar inte bara på det teologiska planet, utan också i deras strävan att gestalta sitt liv.

Det innebär inte någon bristande respekt för de gudomliga buden och för den Heliga skrift. Men om kyrkan alltid utnyttjar sin auktoritet och säger - handlar du så är det rätt - handlar du så är det fel - tänker du så är det rätt - tänker du

så är det fel, då hindras den individuella andliga utvecklingen och risken föreligger alltid, att de konkreta lagbud man söker fram ur evangelierna binder människan i stället för att frigöra henne till andlig växt.

Däremot kan man helt lita på de stora principer som gått genom Jesu förkunnelse, nämligen kärleken och rättfärdigheten. Med dessa principer som grund, är det varje människas uppgift att söka sitt eget svar på hur hon ska handla. Det är självklart, att ett ställningstagande grundat på samvete och de erfarenheter hennes fria sökande leder fram till, inte alltid är tillräckligt.

Hon kan komma att handla fel, men då måste vi lita till den livet lag om sådd och skörd, som Gud har givit oss och som efterhand kommer att visa om vi handlade rätt eller fel. Och vi får enligt vår kyrkas uppfattning alltid möjlighet att rätta till de fel och misstag vi begått. Ingen är förtappad utan alla ska en gång nå fram till målet - föreningen med Gud.

Därför skulle det aldrig falla oss in att betraktavårkyrkasomensamlingavrättfärdiga. Viharklartföross, att vi alla är bristfälliga människor, som söker och kämpar och var och en av oss faller ständigt och bryter mot både kärlekens och rättfärdighetens bud.

Låt oss komma ihåg, att vi är en församling av bristfälliga, av okunniga, av syndare, som behöver varandras stöd, varandras hjälp och förlåtelse.

Denna vår liberala inställning till individens och tankens frihet leder ibland till, att man frågat sig om LKK är en verkligt kristen kyrka. Ja, det är kanske många, som kallar sig kristna, som skulle vilja påstå, att vi inte är det.

Vem kan döma om detta, utom Gud allena. Vi vill sällan inveckla oss i en sådan meningslös diskussion, baserad på mänskliga konstruktioner och dogmatiskt snäva meningar om vad kristendom är.

Vi vill i all anspråkslöshet och ofullkomlighet följa var Herre Kristus, som aldrig talade om renlärighet och rätt tro,

Forts. sid. 6

Biskop Johannes besök i Sverige

Pingsthelgens jubileumssamling i Norrköping

Pingstdagens mässa i S:t Franciskus församling celebrerades av biskop Johannes som också predikade.

Främre raden: Nappe Holmström Björnius, Björn Svensson, Marianne Andersson-Söderström, Iréne Edén, Robert Carlessen

Bakre raden: Göran Werin, Eva Jakobson, biskop Sten-Bertil, biskop Johannes, Maria van Alphen, Evert Sundien

Annandag Pingst firades mässan på Capella Ekumenica. Biskop Sten-bertil celebrerade och predikade.

Kyrkkaffet severades utomhus i det vackra vädret.

Biskop Johannes med fru i samtal.

S:t Mikael församling i Stockholm

På kvällen den 13/6 var det knytkalet med efterföljande Välsignelseandakt i S:t Mikael's församling i Stockholm. Påföljande kväll höll biskop Johannes föredrag.

S:t Gabriels församling i Göteborg

Biskop Johannes avslutade sitt Sverigebesök i S:t Gabriels församling i Göteborg med Läkegudstjänst, Välsignelseandakt på lördagen den 17/6. På söndagen celebrerade han mässan och på den efterföljande tisdagskvällen hölls föredrag.

Hjärtats förnyelse

forts. från sidan 5

utan bara enkelt sa: Jag var törstig och Du gav mig att dricka, jag var hungrig och Du gav mej att äta. Sannerligen säger jag, det Du gjort mot en av mina minsta, det har du även gjort mot mej.

Det är livet, det är hjärtats inställning, det är den grad i vilken kärlek och rättfärdighet har fått leva i en människas liv som är avgörande.

I enlighet med Marias budskap till oss vill vi bära vittnesbord om Hans närvaro och hur han verkade bland människorna. Att prisa Gud

och vara kristen, är då inte liktydigt med teologiska hårklyverier och resonemang om honom, utan betyder att inrikta vart liv till Guds ära, så att vi inte hindrar andra att nå fram till Honom.

Vi måste innerligt bemöda oss om äkthet i livsföringen, att förverkliga evangeliet såväl i vardagliga verksamhetsområden för djupande kärlek till de människor, som vi kommer i kontakt med i vardagslivet.

Vi måste gå rakt igenom den nuvarande avkristningen och värdeupplösningen i samhället och tillämpa den Kristna kärleksprincipen utan några som helst förbehåll och därigenom vara ett bevis på Guds närvaro i världen. Inte helt lätt men...

Om vi bara bemödar oss att leva så, kan

Forts. sid. 8

Jungfru Marias födelsedag.

Predikan av syster Carina hållen i Stockholm den 10 september i år

Egentligen var det i fredags hon fyllde, enligt den kyrkliga kalendern. Fast naturligtvis vet vi inte när hon föddes – hennes födelsedag, liksom många andra kyrkliga festdagar, fastställdes mer eller mindre gissningsvis utifrån de få fakta evangelierna ger om henne.

Att evangelisterna är så tystlåtna om jungfru Maria hindrade dock inte de Mariatrogna tidiga medeltidsmänniskorna från att bit för bit lägga grunden till den legend om henne som fortfarande har stor betydelse i katolska länder. Ju starkare den så kallade Maria-kulten växte sig, desto mer detaljerad blev legenden om denna mystiska kvinna. Man utgick ifrån att Maria – för att vara värd den ynnest Gud visade henne – måste ha varit en ovanligt helgad människa redan från början. Hon sades ha varit heliggjord av Gud redan före födseln – och vetat om det. Den lilla flickan påstods ha tillbringat all sin tid i templet, där hon satt och lyssnade till prästernas lärda diskussioner. Redan som litet barn ansågs hon besitta hon alla de dygder hon sedan blivit det kristna kännetecknet för: stillsamhet, tålmod, renhet, ödmjukhet och total lydnad för lagen. Enligt legenden var hon färdig-utvecklad som andlig varelse redan i födelseögonblicket.

Detta stämmer dock inte alls med hennes reaktion då ängeln Gabriel kom till henne. Varför skulle hon bli förskräckt, om hon i hela sitt liv vetat om att hon var förutbestämd för någonting oerhört stort och heligt? Och varför skulle hon bli så själagläd, om hon visste vad som väntade henne? Och varför behöver Lukas betona hennes fria ”ja” till Guds kallelse, om hon redan kände till att detta förväntades av henne? Marias fria vilja är ju grunden för alla kristnas fria vilja att följa hennes exempel och säga ”ja” till Gud och Hans vilja. I ljuset av legendens bild av Maria existerar inte hennes fria vilja. Skapades hon enbart för detta, visste vad hon skulle göra och bara fullföljde ett redan påbörjat uppdrag tappar hennes ”ja” allt värde – för frälsningen, för oss och för Gud i Hans relation till henne.

Dessutom undrar jag hur kan det komma sig att Maria ansågs fullkomlig redan som barn, när inte ens Jesus – enligt

evangelierna – var det? Jag vet, det finns liknande legender om honom... legender som berättar om alla under han utförde som liten, om hur vuxen han var redan från början. Inte heller den legenden kan jag tro på, för om Jesus var redo att ta itu med sin uppgift redan som barn fanns det ingen mening i att låta honom födas till världen som ett litet hjälplöst barn och växa upp i skymundan.

Sist var det den där lilla detaljen om att Maria hängde i templet som andra barn hänger i leparken. Inte är det troligt att prästerna hade låtit en liten flicka sitta med vid deras djupsinniga diskussioner ens om de vetat att hon var ”utvald”! Kvinnor hade inte tillträde till dessa delar av templet, och förmodligen fick barn över huvudtaget inte vistas i templets närhet utan sina föräldrar. Lika lite är det troligt att Maria hade tid att sitta där. Hon var ett barn av sin tid, och hade säkert arbetsuppgifter att sköta som upptog det mesta av hennes tid.

Nåja, legender är just legender. Hade vi vetat hur Marias barndom sett ut, kan vi vara övertygade om att det hade funnits med i evangelierna. Särskilt Lukas, som var så noga med att skriva ned det lilla han visste om Jesu mor, hade tagit med sådana detaljer. Men där finns ingenting, och det kan bero på två saker – antingen att det var okänt för evangelisterna – vilket inte är särskilt troligt med tanke på hur nära apostlarna och Maria stod varandra – eller så var det helt enkelt inte viktigt för det kristna budskapet. Jag tror på det senare. Det var ju i bebådelseögonblicket hennes stora uppgift inleddes.

Men trots allt detta, är det inte det jag har hakat upp mig på.

Det jag inte förstår är att Maria-kulten behövde denna märkliga legend för att berättiga hennes centrala roll i frälsningsverket. Den är ju tydlig och viktig som den är! Och när det gäller hennes betydelse utöver det faktum att hon var Jesu mor, tycker jag att legenden till och med motarbetar budskapet om Maria som förebild för oss kristna. Maria behöver inte allt detta sagoglitter för att vara stor – hon är stor just för att hon är så liten! Det är i hennes vanlighet, hennes mänsklighet, hennes delaktighet

i alla våra livsvillkor, hennes storhet ligger. Det är för att hon var precis som vi, som vi kan identifiera oss med henne och göra henne till vår kristna förebild. Att göra henne fullkomlig, näst intill gudomlig, skapar ett gap mellan henne och oss. Hur skall hon kunna vara nära oss, stödja och trösta oss som bara en mor kan, om vi placerar henne på en piedestal högt över våra huvuden?

Kanske var det viktigt för de människor som levde under medeltiden att skapa en helig glans kring de bibliska figurerna, men när det gäller Maria får en sådan åtgärd motsatt effekt. Ju högre upp vi placerar henne, desto längre ifrån oss kommer hon. För oss vanliga, ofullkomliga och medelmåttiga människor kan en fullkomlig och gudomlig person aldrig bli annat än ett ouppnåeligt ideal – en idol. Men Marias betydelse ligger i just detta att hon är och skall vara vår förebild som kristna!

Och en förebild som Maria är vad vi behöver mer än någonting annat i denna turbulenta värld vi lever i. När olika intressen drar och sliter i oss – när budskapen larmar från alla håll – när vi lämnas förvirrade och osäkra i ett tumult av olika intryck – då finns ändå Maria nära oss, som en ledlyd i röran.

JUBILEUMS-UTSTÄLLNING

LKK:s utställning ”LKK 75 år i Sverige finns att se i kyrkan i Stockholm och i Göteborg. Utställningen består av 5 st. skärmar med rubrikerna ”Hur uppstod den Liberala Katolska Kyrkan - en kort historiesammanfattning”, ”Så här kom den Liberala Katolska Kyrkan till Sverige”, ”Några milstolpar för LKK i Norden och i Sverige”, ”Ett hem för andliga sökare” och ”LKK i Sverige år 2000”.

För den som har tillgång till Internet kan hämta hem den som pdf-fil via www.lkk.se och beskåda den via sin bildskärm.

LIBERALA KATOLSKA KYRKAN

Biskopsämbetet: Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås
tel 021-33 34 70, mob.tel 070-536 65 37, fax 070-615 34 70, e-post regionary@lkk.se

STOCKHOLM

S:t Mikael och Alla Änglars församling, S:t Mikael's Domkyrka, Flottbrovägen 5, St Essingen, 112 64 Stockholm, tel 08-656 26 65. Pg 5 58 95-7.

Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.

GÖTEBORG

S:t Gabriels församling, Kyrkorådets ordf. Karin Eklund, Tallstigen 12, 463 71 Lödöse, tel 0520-6600 43, Pg 38 23 53-1
Gudstjänstlokal: Johannebergsg. 18 nb

NORRKÖPING

S:t Franciskus församling, Box 2071, 600 02 Norrköping, tel 011-16 95 83, Pg 71 33 28-3.
Ansvarig församlingspräst fader Göran Werin, tel 011-16 95 83.
Gudstjänstlokal: Trozelligatan 16.

VÄSTERÅS

Maria församling.
Ansvarig församlingspräst biskop Sten-Bertil Jakobson, Solrosgatan 16, 722 45 Västerås, tel 021-33 34 70.
Pg 28 57 13-4.

AVESTA

S:t Staffans kyrkogrupp. Ansvarig präst fader Hans Althén, Åkrundan 24, 774 00 Avesta, tel 0226-568 10.

UPPSALA

Maria församling. Ansvarig församlingspräst fader Dag Kyndel, Wrå Gård, 153 94 Hölö, tel 08-55 15 90 65, arb 018-471 00 00 vx. Pg 442 00 00-4.

LUND

Sankta Maria Center. Ansvarig präst, fader Olle Mebius-Schröder, Klintedal, 240 13 Genarp, tel 046-802 93.

SAMFUNDET LIBERALA KATOLSKA KYRKAN I SVERIGE

Ordf Marianne Andersson-Söderström Hörngatan 16A, 602 34 Norrköping, tel 011-161081
Pg 216 28-3

Stiftelsen LKK i Sverige.

Flottbrovägen 5, 112 64 Stockholm, Pg 37 48 15-9.

Information om kyrkan och församlingarnas verksamhet på Internet:

www.lkk.se

Communio, är organ för den svenska grenen av Liberala Katolska Kyrkan och utkommer med fyra nummer per år. Prenumeration sker enklast genom att sätta in 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, COMMUNIO.

Ansvarig utgivare: Sten-Bertil Jakobson, tel 021-33 34 70.

Redaktionskommitté: Göran Werin, tel 011-16 95 83, Marianne Andersson-Söderström, tel 011-16 10 81. Ekonomiansvarig: Rose-Marie Johansson, tel 018-55 01 91.

Redaktion och expedition: Hörngatan 16A, 602 34 Norrköping. Tryck: L-Offset Tryckeri AB, Norrköping. ISSN 0345-2018.

Tankefrihet och rätt att ge uttryck för den är en fundamental princip i LKK. Kyrkan själv är inte ansvarig för gjorda påståenden eller uttryckta uppfattningar i denna tidning, bara när de är betecknade "officiellt".

Sista manusdag för nr 4-2000 är den 1 december.

Aktuell LKK-litteratur

Liturgi 3:e upplagan.....135 kronor

Psambok.....55 kronor

LKK:s egna särsalmer samt liturgiska psalmer och gradualer som ingår i kyrkans liturgi

Principförklaring och kort lärosammanfattning.....20 kronor

Mysterium Tremendum.....20 kronor

Kommentarer till den Heliga Eukaristien eller Mässan av Raymond Blanch

Den inre meditationens gång under mässan.....15 kronor

Vallfart - essayer av Birgitta Fries-Ossian.....75 kronor

Vi har även en del LKK-litteratur på engelska.

Komplett boklista sänds gratis på begäran. All försäljning sker mot förskottsbetalning till COMMUNIO postgiro 88 82 44-1 portofritt! Upplysningar genom Rose-Marie Johansson, Täljstensvägen 11G, 752 40 Uppsala, tel. 018-550191.

Hjärtats förnyelse

forts. från sidan 6

det slutligen hända, att någon blir uppmärksam på vår "hemlighet". Först då kan vi tala om hur Gud, trots våra brister, har verkat i oss. Och då kan också våra små ord bli ett eko av Marias Magnificat.

PRINCIPFÖRKLARING OCH KORT LÄROSAMMANFATTNING

På grund av utrymmesbrist i detta nummer av Communio försätter artikelserien i nästa nr av tidningen.

LÄKEGUDSTJÄNST

Översättning av Gudrun Fleetwood från The Cristian Gnosis av C W Leadbeater publiceras i nästa nummer av Communio. Ett av många skäl att prenumerera.

Dax att förnya din prenumeration på Communio!

Tidningen kommer ut med 4 nr per år,
Prenumerera gör Du lättast genom att sätta in prenumerationsavgiften 75 kronor på postgiro 88 82 44-1, gärna tillsammans med ett litet extra bidrag.